

PONOSNI SMO STO SMO GA IMALI!

vineri, 27 noiembrie 2020

Nepobitna je istina da je vl . Petar Dobra bio sve enik u pravom smislu rije i, sve enik koji je sve pastoralne dužnosti vršio na najbolji mogu i na in. Priprava za Prvu pri est je bila priprava, priprava za Krizmanje je bila priprava, Sveta misa je bila Sveta misa, propovijed je bila propovijed jer je vl . Dobra uvijek bio odgovoran, svaki put se pripremio da rije Božja ne bude re ena uzalud i pro e pored uha, ve da svakome ostane u srcu i duši. ast nam je što smo ga imali, mnogo je on u inio za crkvu i naš narod, a svugdje gdje je bio sve enik je ostavio iza sebe upe atljiv trag, toliko na duševnoj razini koliko i na materijalnoj. Kako sam ve prije rekao, duševno je vršio svoju dužnost besprijeckorno, a sve što je u inio na administrativnom i materijalnom planu odlikuje se ljepotom i kvalitetom, ugodno je za o i i zaista je dika za mjesta i župe gdje je služio.

Svi smo mi, svaki na svoj na in, slabi, griješni, nijedan nismo pred Bogom toliko sveti da možemo u i u nebo. Naše slabosti nas vuku dolje, naša tijela nas vuku dolje ali zato vjerujemo u temeljnu vjersku istinu, odnosno u uskrsnu e Isusa Krista koji e nas uzdignuti i povesti u kraljevstvo nebesko. To vrijedi i za vl . Petra Dobru, isto vrijedi i za vl . Marjana Tjinkula, i za vl . ur a Kati a i za sve naše sve enike koji su bili na ovim mjestima.

Bez Božje milosti i milosr a nitko od nas se ne može spasiti, a vl . Dobra je to jako dobro znao. Svatko od nas ima svoj temperament i karakter ali je važno da su naši sve enici, pogotovo vl . Petar Dobra, vršili sakramente vrlo važne za narod, sakramente koji dokazuju Božju prisutnost, koji dokazuju suradnju ovjeka i Boga na na in da Bog pruža ruku ovjeku kako bi mu pomogao pro i kako treba kroz ovu dolinu suza. Ja sam s vl . Dobrom provodio puno vremena, i po Njema koj, i po Hrvatskoj, i po Austriji, puno toga smo razgovarali ali jednu stvar mi je ponavljao nebrojeno puta. „Ja se s Bogom i Božjom rije ju ne igram nego je navještam na najbolji i najpametniji na in, kako najbolje razumijem i kako mi je Bog dao taj dar. Moje ljudske slabosti, druga su stvar. Mu im se sam sa sobom, molim Boga za moju dušu i vjeran Bogu u ostati do kraja života“.

Posebna zgoda koja me zaista dodirnula dogodila se ove godine u Mariji Radni, našem tradicionalnom hodo asni kom mjestu, kad nam je tamošnji župnik rekao da ne smijemo održati misu u crkvi jer nas puno ima, jer emo se razboljeti, a zatim je rekao vl . Dobri da karaševski hodo asnici ne poštuju zakon. Vl . Dobra je pogledao u nebo, podi-gao prst i odgovorio kako svi naši vjernici i sve enici poštuju zakon, ali Božji zakon.

Doista se borio za sav naš narod i za sve naše crkve jer je suosje ao s narodom i tražio mu je ugoditi, a pogotovo je tražio ugoditi Bogu, tražio je da rije i pouka Božja stignu do svakoga srca, do svakoga uha, do svake duše. Velika je šteta što nas je prerano napustio, mogu e je da je Bog tako htio. Važno je što smo ga imali, rado emo ga se sje ati, imat emo ga u molitvama i sigurno je da on, koji nije postao sve enik zato što ga je netko gurao prema sve eni kome zvanju ve zato što je osje ao poziv, sada zagovara za nas da se jednoga dana sretnemo u nebu. To je, na kraju krajeva, i cilj naše vjere.

Mnogo puta je veleo da nikad ne možemo Boga staviti sa strane nego svaki put Boga treba metneti u prvi red, onoliko koliko ga možemo držati u prvom redu jer smo slabi i griješni. Tko se može opravdati pred Bogom? Nitko! Tko se može spasiti? Samo onaj koji vjeruje u Boga i u žrtvu Isusa Krista, tko daje od sebe onoliko koliko može da bi bio Bogu drag i Bogu da ugoditi. A on se trudio na svoj na in, kako je mogao najbolje i koliko je mogao najbolje, upravo to potvrditi i doživjeti.

Sve u svemu, za ovu zajednicu gdje je bio zadnje trideset godine, u Klokoti u i u Vodniku, mnogo je u inio. Znam, dobro mi je poznato i zato pona-vljam, svaki put kad je imao pripravu za Prvu pri est ili za Krizmanje temeljito se pripremao, bili su dosjei, pitanja, tematika, svi znamo da je tražio ne samo da pripremi djecu za ove važne doga aje, nego je sve to inio na na in da ih uvjeri da budu ponosni što idu prema Isusu Kristu, vjeruju i nadaju se u Krista. Uvijek je tražio da se loše pretvori u dobro, da ono što je loše ne bude nošeno dalje, esto puta nam je veleo da šutimo i ne pružimo priliku zlo estima da se podižu i smatraju kako je njihovo pravo da budu zli, nego je tražio da se svatko smiri i bude složan jer nikad ne znamo kada možemo po i s ovoga svijeta.

To bi bilo ukratko o vl . Petru Dobri. Ja sam siguran da je on tražio Boga za vrijeme itava života. Nikada nikome ne možemo suditi i nikoga osuditi jer u kona nici Bog ne gleda da li si u inio sto koraka naprijed, ve da li je kvalitetan korak što si ga napravio.To je inio vl . Dobra, trudio se da svaki korak ide kako treba, trudio se svojom teško om, svojim slabostima, svojim grijehom, svojom poniznoš u i svojom željom da se sastane s Bogom.

Neka ga dragi Bog nagradi u vje nome blaženstvu, a nama neka ostanu u trajnoj uspomeni one lijepe rije i i propovijedi onog dobrog ovjeka i sve enika. Gdjegod je držao Svetu misu, slavio ju je s poštovanjem, odgovorno. Vodio je svoju zajednicu vjernika po svetim stvarima, misama, propovijedima i sakramentima kako bi narod osje ao Boga u blizini, živio u savršenom skladu s Božjim zakonom i doživio vje no spasenje u nebu.

Neka mu Bog oprostí grijehé!

VI . Petar Rebedžila